

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118319711
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118319711.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, P. O. Box 48, 829 48 Bratislava, proti žalovanej: I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, M., o zaplatenie 2 075,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/129/2018 - 101, zo dňa 30. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o splácaní prisúdenej sumy žalovanou žalobcovi v splátkach po 20,- eur mesačne, splatných k 25-temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok pre nezaplatenie čo i len jednej zo splátok včas a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, p o t v r d z u j e .

III. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 901,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 1 789,32 eur od 01.05.2017 do zaplatenia, ktoré súd povoľuje žalovanej splácať v splátkach 20,- eur, ktoré sú splatné vždy do 25. Dňa toho, ktorého mesiaca pod sankciou straty výhody splátok v prípade nezaplatenie čo i len jednej zo splátok včas. Súd vo zvyšku žalobu zamietla. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 83,18 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 2 075,70 eur s úrokom z omeškania 4,7 % ročne zo sumy 1 789,32 eur od 01.05.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 1 789,32 eur od 01.05.2017 až do zaplatenia. Svoj nárok vyvodzuje z nesplatenia úveru, ktorý žalobca poskytol právnym predchodcom žalovanej. Dňa 22.07.2005 žalobca uzatvoril s A. P., nar. XX.XX.XXXX Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX, a následne dňa 22.07.2005 uzatvoril s A. P. a I. P., nar. X.XX.XXXX, Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej im poskytol žalobca ako solidárnym dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 6 472,81 eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy vyššie uvedenými dlžníkmi žalobca dňa 16.10.2015 (po predchádzajúcom písomnom upozornení dlžníkov zo dňa 03.09.2015) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle čl. VI bod 3 Zmluvy o úvere a v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

3. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola výška dlhu žalovaných voči žalobcovi 2 649,32 eur, pričom pozostávala iba z istiny. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bola pohľadávka žalobcovi čiastočne splatená vo výške 860,- eur, suma bola započítaná na istinu úveru. Žalobca aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru úročí istinu (amortizovanú o vklady) zmluvne dohodnutým úrokom v sadzbe 4,70 % ročne a zároveň celkový dlh (amortizovaný o vklady) v zmluve dohodnutým úrokom z omeškania 3 % ročne, odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru t.j. od 17.10.2015.

4. Závazok zo zmluvy o úvere bol zabezpečený ručiteľským záväzkom D. R., ktorá ale dňa XX.X.XXXX zomrela, t.j. ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru jej ručiteľský záväzok zanikol - ku dňu smrti ručiteľky. Dlžník A. P. zomrel dňa XX.XX.XXXX. Uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 14D/489/2017 zo dňa 31.08.2017 bola schválená dohoda dedičov o vyriadení dedičstva po poručiteľovi A. P. medzi pozostalou manželkou I. P. a deťmi, pričom celý majetok (čistá hodnota BSM 5000 eur) nadobudla do svojho vlastníctva žalovaná (I. T.). Dňa 14.09.2017 zomrela aj I. P.. Uznesením Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2D/358/2017 zo dňa 17.11.2017 bolo zastavené konanie o dedičstve po poručiteľke I. P. preto, že poručiteľka nezanechala žiaden majetok.

5. Žalobca svoj nárok uplatnil v tzv. upomínacom konaní, dňa 09.08.2017 bol prijatý Okresným súdom Banská Bystrica (kauzálny príslušný súd) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 2 075,70 eur (pozostáva z istiny 1789,32 eur, nezaplatených 4,70 % p. a. úrokov za úver od 17.10.2015 do 30.04.2017 vo výške 174,81 eur a nezaplatených 3 % p. a. úrokov z omeškania od 17.10.2015 do 30.04.2017 vo výške 111,57 eur) s príslušenstvom. Dlžníci zo zmluvy o úvere tento nárok uznali čo do dôvodu a výšky dňa 20.08.2016.

6. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 21.09.2018 vydal platobný rozkaz, ktorým bola žalovaná zaviazaná na plnenie. Platobný rozkaz sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk a žalobca navrhol pokračovanie v konaní, v súlade s ust. § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní bol spis postúpený na prejednanie príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Lučenec.

7. Predmetnú zmluvu o mimoriadnom medziúvere a o stavebnou úvere zo dňa 04.07.2005 súd posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (adhézná zmluva, vopred pripravená žalobcom ako dodávateľom bez možnosti právnych predchodcov žalovanej ako spotrebiteľov ovplyvniť jej obsah) a typický občiansko-právny vzťah. Nejde však o spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože účelom úveru v tomto prípade je nadobudnutie vlastníctva nehnuteľnosti.

8. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná do sumy nesplatennej výšky istiny 1 789,32 eur (po odpočítaní platieb po vyhlásení splatnosti) a žalobcom vyčísleného úroku z omeškania vo výške 111,57 eur vypočítaného ku dňu 30.04.2017. Žalovaná ako dedič právneho predchodcu A. P. zodpovedá podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka do výšky ceny nadobudnutého dedičstva aj za poručiteľovi dlhy, t.j. v danom prípade do sumy 5 000,- eur.

9. Súd v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 1 789,32 eur vo výške 3 % od dátumu 01.05.2017 ako žalobca uplatnil (do uvedeného dátumu žalobca vyčísil tento úrok a súd mu ho priznal vo vyčíslenej sume 111,57 eur).

10. Súd nevyhovel žalobe žalobcu na zaplatenie vyčíslených zmluvných úrokov vo výške 174,81 eur od 17.10.2015 do 30.04.2017 a zmluvných úrokov vo výške 4,70 % p. a. od 01.05.2017 zo sumy 1 789,32 eur do zaplatenia. Súd žalobcu v tejto časti zamietol s odôvodnením, že dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Podrobné dôvody súd uvádza v odôvodnení rozsudku, pritom odkazuje aj na rozhodovacia súdna prax v súvislosti s jeho argumentáciou.

11. Podľa § 232 ods. 4 CSP súd povolil žalovanej prisúdenú sumu splácať v splátkach po 20 eur mesačne so splatnosťou do 25-teho dňa v kalendárnom mesiaci pod hrozbou straty výhody splátok

pre nezaplatenie niektorej zo splátok riadne a včas. Súd zohľadnil sociálne, osobné a finančné pomery žalovanej a dospel k záveru, že vyššia suma splácania v jej prípade nie je možná.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Súd vychádzal z čiastočného úspechu žalobcu v spore 91,59 % (1 901,09 eur z 2 075,70 eur), žalovaná dosiahla úspech 8,41 %. Potom čistý úspech žalobcu je 83,18 % a súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov voči žalovanej v tomto rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil v zamietavom výroku tak, že žalobe vyhovie, zároveň žalobcovi prizná plnú náhradu trov konania a zmenil aj vo výroku I. v časti súdom povoleného splácania prisúdenej sumy v splátkach tak, že súhlasí aby žalovaná toto zaplatila splátkami po 50 eur mesačne,

14. Žalobca namieta, že splátky po 20 eur mesačne, ktorým súd zaviazal žalovanú splácať prisúdené plnenie sú neprimerane nízke, neúmerne zhoršujú postavenie veriteľa oproti postaveniu, ktoré mal pre uplatnením práva. Súd neprihliadol pri rozhodovaní na právo žalobcu na splatenie dlhu v primeranej lehote. Právni predchodcovia žalovanej mali v zmysle zmluvy o úvere úver splácať splátkami spolu vo výške 56,54 eur. Za predpokladu riadneho splácania by pri splátka určených súdom vo výške 20 eur by len splatenie istiny trvalo 8 rokov, pričom žalovaná má povinnosť platiť aj úroky z omeškania do zaplatenia a podľa názoru žalobcu aj úroky až do zaplatenia. .

15. Žalobca sa taktiež nestotožňuje s názorom súdu, ktorým žalobu zamietol do sumy úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (úrokov vo výške 174,81 eur a úrokov 4,70 % ročne zo sumy 1789,32 eur od 1.05.2017 do zaplatenia). Uplatnený nárok veriteľa na zmluvný úrok za úver od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich reálneho vrátenia (nie len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) vyplýva priamo z Obchodného zákonníka a nevylučujú ho ani žiadne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, či ustanovenia iného právneho predpisu prijatého na ochranu spotrebiteľa. Žalobca si uplatňuje nárok len priamo na základe zákona, odôvodnenie rozsudku v odseku 22, v ktorom súd poukazuje na obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička - šikovná rezerva účinné od 10.06.2013 považuje za zmatečné, na tieto obchodné podmienky žalobca nikdy nepoukazoval, neboli súdu predložené a Prvá stavebná sporiteľňa a.s. takýto produkt neposkytuje a nikdy neposkytovala. Aplikácia Obchodného zákonníka na daný právny vzťah vyplýva priamo zo zákona, z kogentného ust. § 1 Obchodného zákonníka a § 261 ods. 6 písm. d) (v rozsahu v akom neodporujú úprave obsiahnutej v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zosplatenie je výslovným právom veriteľa a ochranou veriteľa v prípade, ak si dlžníci nesplnia povinnosti riadne a včas a je zjavné, že sa žalobca nemôže domôcť svojho plnenia. Sankciou je jedine úrok z omeškania, ktorý vyplýva priamo zo zákona a núti dlžníkov, aby čím skôr uhradili dlžnú pohľadávku. Splatnosťou úveru nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Žalobca poukazuje na ust. § 503 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 27 ods. 12 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 13 ods. 3 a § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorých vyplýva, že úrok za úver je treba platiť až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Podporne poukazuje na rozhodnutia všeobecných súdov SK (krajských súdov) ktoré sú založené na vyššie uvedenom názore, že veriteľovi prináleží úrok za úver do skutočného vrátenia úveru veriteľovi.

16. Žalovaná vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodala.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu

poukazuje. Rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vecne správne a odvolací súd ho potvrdil. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné podmienky s poskytnutých peňažných prostriedkov (úveru) patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Tak ako uviedol súd prvej inštancie, po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Okresný súd v tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/132/2015, sp. zn. 12Co/133/2015. Vid' aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru, tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup súdov, ide o názor odlišný, ktorý nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP.

21. Veriteľ zosplatnením úveru navodil stav, odkedy veriteľovi je možné priznať iba úrok z omeškania z dlžnej sumy. Dňa 16.10.2015 došlo k mimoriadnej splatnosti úveru, tým k zmene záväzku, ktorý vyvolal veriteľ. Mimoriadnou splatnosťou úveru zanikli všetky zmluvné dojednania. S okresným súdom možno súhlasiť v tom, že aj pre prípad, že by žalobca úverovú zmluvu pripravil tak, že zmluvný úrok nezaniká, v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu nemá takáto dohoda právnu ochranu - túto skutočnosť okresný súd mienil zdôrazniť, hoci v odseku 22. odôvodnenia rozsudku v tejto súvislosti zmätočne (chybne prevzal zjavne z iného rozhodnutia) odkazuje na také obchodné podmienky, ktoré v danej veci - v konaní neboli súdu predložené, čo dôvodne namieta žalobca (teda cituje obchodné podmienky, ktoré sa netýkajú predmetného zmluvného vzťahu). Jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaných peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z..

22. Nie je dôvodná ani argumenácia žalobcu, že nárok na zmluvné úroky po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru mu vyplýva priamo zo zákona - odkázal na ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka a iné predpisy. V zmysle § 503 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Navyše ust. § 503 ods. 3, upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, pretože citované ustanovenie upravuje iba splatnosť úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka a Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanoveniach § 503 ods. 1, 2, ktoré veliteľovi oprávňujú na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia. Povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru veriteľovi naďalej aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nevyplýva z ust. § 27 ods. 12 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a ani z ust. § 13 ods. 3, či ust. § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako mylne tieto ustanovenia vykladá žalobca.

23. Je treba mať na zreteli, že v prípade, že dlžník nedodržiava dohodnuté podmienky, z rôznych dôvodov prestane splácať požičanú sumu, za takejto situácie veriteľ má viacero možností, ktoré uplatní (napr. môže žalovať iba sumu už splatných splátok vrátane úroku a pod.), Nie je potom úplne pravdou, keď žalobca sa stavia iba do pozície poškodeného a ukráteného veriteľa, pretože nemusí pristúpiť k zosplatneniu úveru.

24. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v zamietavej časti, ktorá bola napadnutá odvolaním žalobcu považuje za vecne správny, a preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu potvrdil, spolu s nadväzujúcim výrokom rozsudku okresného súdu o trovách konania.

25. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil aj vo výroku o splácaní prisúdenej sumy v splátkach po 20,- eur mesačne. V prejednávanom prípade okresný súd podrobne zisťoval osobné, majetkové aj finančné pomery žalovanej a dôvody, ktoré ho viedli k tomu, aby umožnil žalovanej na jej žiadosť splácať prisúdenú sumu v splátkach, uviedol v odôvodnení jeho rozhodnutia (§ 232 ods. 3 CSP). Tieto dôvody spočívali aj v zlej finančnej situácii žalovanej, kedy jej príjem spolu s manželom predstavuje iba dávka v hmotnej núdzi vo výške 107,10 eur mesačne. Súd mal preukázané, že žalovaná je nezamestnaná a je evidovaná na ÚPSV, má základné vzdelanie, teda možnosti jej zamestnania sa sú veľmi obmedzené. Byt, ktorý vlastní v meste M., nadobudla dedením po otcovi (žaloba sa týka splácania práve tohto bytu), bývajú v ňom s manželom. Žiadny huteľný majetok väčšej hodnoty nevlastní. Faktom je, že platobná schopnosť žalovanej je veľmi nízka. Je ale otázne, či od žalobcu možno spravodlivo požadovať, aby mu priznaný nárok bol plnený po dobu viac ako 8 rokov, čo by mohlo byť považované za porušenie vymožitelnosti jeho práva ako aj práva vlastníť majetok v zmysle Ústavy SR čl. 20 ods. 1., na čo poukázal aj žalobca. Sám žalobca však navrhol, že je ochotný pristúpiť na postupné splácanie prisúdenej sumy v splátkach, ibaže navrhol vyššiu sumu splátok ako žalovaná, a to 50 eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu, posudzovaný prípad je špecifický a výnimočný i v tom, že do omeškania so splácaním úveru sa dostali právni predchodcovia žalovanej (pôvodní dlžníci), ktorí nesplátili celú sumu úveru a obidvaja zomreli, zomrela aj ručiteľka D. R., ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru jej ručiteľský záväzok zanikol ku dňu jej smrti (XX.XX.XXXX). Žalovaná I. T. (dcéra pôvodných dlžníkov) nadobudla predmetný dlh v dedičskom konaní po pôvodných dlžníkoch, pričom za dlh zodpovedá do výšky zdedeného majetku. V tomto prípade je to do hodnoty 5000 eur (ktorá predstavuje hodnotu zdedeného bytu nachádzajúceho sa v obci M., vedeného na LV č. XXXX, k. ú. M.). Žalovaná v priebehu konania žalobu uznala, a prejavila záujem dlh splácať po 20 eur mesačne, čo podľa jej názoru je v jej schopnostiach a možnostiach. Odvolací súd aj s prihliadnutím na vyššie uvedené výnimočné okolnosti daného prípadu preskúmaním dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu o splátkach úveru a ich výške 20 eur mesačne je vecne správne. Doba splácania prisúdeného plnenia žalovanou bude výnimočne dlhšia vzhľadom na špecifické okolnosti daného prípadu a na strane žalovanej. Pritom žalobca, ktorý je bankovou inštitúciou je schopný uniesť takýto stav bez toho, aby sa to významne dotklo jeho hospodárenia a činnosti predovšetkým na výšku prisúdeného mu plnenia a žalobca prejavil ústretovosť v konaní voči žalovanej, keď pripustil aj takú možnosť, aby mu žalovaná splatila dlh postupne v splátkach.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto by žalovanej patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).